

Bet. o. lovf. vedr. afgift af elektricitet m.v.

om og i hvilket omfang der er behov for at tage særlige hensyn til disse virksomheder. Regeringen vil ikke pege på, hvilke tiltag der vil være aktuelle, men har valgt at lægge undersøgelsen i 2012 med den begrundelse, at tilpasninger i erhvervenes energiforbrug kan indgå, jf. skatteministerens svar på L 207 – spørgsmål 21.

Lovforslaget indebærer, at erhvervene først skal betale fuld afgift i 2013, hvilket indebærer, at de samlede afgifter på brændsel til proces stiger med ca. 75 pct. fra 2012 til 2013, jf. skatteministerens svar på L 207 – spørgsmål 20. Der er heller ikke taget stilling til, om der senere, f.eks. i 2015, skal gennemføres en fornyet undersøgelse af de energiintensive virksomheders konkurrenceevne, jf. skatteministerens svar på L 207 – spørgsmål 31. Der er heller ikke taget stilling til, hvorledes 2012-undersøgelsen skal udformes, men regeringen vil tilstræbe, at antallet af virksomheder er så repræsentativt som muligt, jf. skatteministerens svar på L 207 – spørgsmål 39.

Lovforslaget indebærer dermed, at der pålægges en afgift, for så senere at tage stilling til konsekvenserne for de berørte virksomheder. Det er en helt forkert rækkefølge, og partierne finder det stærkt kritisabelt, at undersøgelsen først skal gennemføres i 2012 og ikke i 2010, om muligt med opstart i 2009.

At vente med undersøgelsen vil skabe usikkerhed om de vilkår, virksomhederne skal virke under i fremtiden.

Partierne finder det uacceptabelt, at regeringen byder danske virksomheder, at de skal leve med denne usikkerhed i flere år, uden at det er afklaret, om de kan forvente fremtidige afgiftspålæg, og hvor store de i givet fald vil være. Det forringer grundlaget for virksomhedernes fremadrettede beslutninger, f.eks. om kommende investeringer.

Hensynet til dansk erhvervsliv – og hensynet til de mange arbejdspladser, der er på spil – tilsiger, at undersøgelsen gennemføres og afsluttes så hurtigt som overhovedet muligt.

Partierne ønsker, at der gøres en fortsat indsats for et bedre miljø og en øget energibesparelse. Det kunne f.eks. ske gennem en ordning, hvor konkurrenceudsatte virksomheder, der har rationaliseret og gennemført markante energibesparelser og miljøtiltag, kan blive energi- og miljøcertificerede og på baggrund af denne certificering opnå nedslag i afgifterne eller hel fritagelse.

Der kunne også gennemføres en ordning, hvor en sådan certificering blev grundlag for en nedsættelse af energiafgiften, mod at virksomheden forpligtede sig til at nedsætte energiforbruget yderligere og investere heri.

I Sverige eksisterer der f.eks. et aftalesystem, så der kan opnås yderligere afgiftsfritagelse for virksomheder, der har en relativt stor afgiftsbelastning i forhold til værditilvæksten, under forudsætning af, at de overholder en aftale om energibesparelser, jf. L 207 – bilag 23.

Tilsyneladende er der heller ikke taget højde for de eventuelle afgiftsnedsættelser, der måtte følge af undersøgelsen, og den virkning det vil have på provenuet. Det vil – for at opretholde det forudsete provenu – i givet fald være nødvendigt at øge andre skatter og afgifter. Ikke nok med den usikkerhed, der følger for virksomhedernes fremtidige udvikling og investeringsgrundlag, men der efterlades i givet fald også et udækket skattehul i de offentlige finanser, som fremtidige regeringer skal finde dækning for, jf. skatteministerens svar på L 207 – spørgsmål 39.

Efter lovforslaget pålægges der afgift på farligt affald, herunder på klinisk risikoaffald. Begrundelsen herfor er, at der – efter regeringen og Dansk Folkepartis opfattelse – er risiko for, at afgiftsfritagelsen fører til, at visse affaldsproducenter »sviner« affaldet til, så det herved bliver farligt affald og affaldsafgiften undgås, medmindre der også lægges afgift på farligt affald.

Miljøstyrelsen har oplyst, at der er kendskab til mange – herunder særlig ældre – tilfælde, hvor affald, herunder farligt affald, er dumpet. Miljøstyrelsen har imidlertid ikke kendskab til sager, hvor det har været udredt, hvorvidt affaldsafgiften i sig selv har været afgørende for dumpingen af affaldet, jf. skatteministerens svar på L 207 – spørgsmål 17. Adspurgt, om der i forbindelse med den hidtidige miljøkontrol er eksempler på, at visse affaldsproducenter »sviner« affaldet til, så det bliver farligt affald, for at undgå affaldsafgiften, har Miljøstyrelsen oplyst, at man ikke har dokumenterede eksempler på, at affaldsproducenter »sviner« affald til. Skatteministeriet har imidlertid oplyst, at man der har kendskab til vedholdende forlydender om, at affald gøres til farligt affald med henblik på at opnå afgiftsfritagelse, jf. skatteministerens svar på L 207 – spørgsmål 16.

Partierne finder det urimeligt, at regeringen og Dansk Folkeparti gennemfører en afgiftslovgiv-